

Skatteudvalget
Folketinget
Christiansborg Slotsplads

L81 - vindmøller og lystfartøjsforsikringer

11.12.2012

Forsikring & Pension har tidligere afgivet bemærkninger til L81, og vi har sendt to henvendelser herom af hhv. 27. og 30. november 2012 til skatteudvalget.

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup

Skatteministeren har nu svaret på vores henvendelser til skatteudvalget (herunder ved henvisning til sit svar til vindmølleforeningen).

Tlf. 41 91 91 91

Fax 41 91 91 92

Det giver anledning til følgende kommentarer fra os.

fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Vindmølleafskrivninger

Torsten Schiøler

Skatteministeren vil ikke ændre på, at afskrivningsstramningen får virkning for vindmøller, der tages i brug 1. januar 2013 eller senere.

Chefkonsulent, cand.polit.

Dir. 41 91 90 94

tsc@forsikringogpension.dk

Det må vi tage ad notam.

Vores ref. TSC

Konsekvensen bliver, som ministeren også selv erkender, at det forrykker ved aftalegrundlaget for givne dispositioner, herunder prisaftaler indgået mellem pensionsbranchen og andre mhp. levering af vindmøllestrøm.

Sagsnr. GES-2009-00202

DokID 314187

Ministeren fremhæver desuden, at vindmøller, der leveres og ibrugtages frem til ultimo 2013, er omfattet af "investeringsvinduet", og dermed kan afskrives med 115 pct., og at dette ikke gælder andre infrastrukturinvesteringer omfattet af de særlige regler i afskrivningsloven.

Det er korrekt. Men pensionsbranchens engagement omfatter også levering og ibrugtagning af vindmøller efter 2013.

Pensionsbranchen har ikke bedt om et investeringsvindue.

Vi beder derimod om, at skattelovgivningen så vidt muligt gennemføres, så det er muligt at disponere fremadrettet med en rimelig sikkerhed, også når det gælder skattereglerne – med mindre væsentlige forhold tilsiger, at man gør en undtagelse.

Det er ganske vigtigt for gennemførelsen af infrastrukturprojekter i denne størrelsesorden, at lovgiver ikke øger usikkerheden om fremtidige vilkår, også uan-

Brancheorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

set at der er andre vilkår end ændret lovgivning, der medvirker til denne usikkerhed.

Forsikring & Pension

At ministeren henviser til den øvrige usikkerhed omkring sådanne projekter og ligefrem bruger denne som et argument for, at man så også skal tåle lovgivning med reel tilbagevirkende kraft for allerede indgåede aftaler, taler for sig selv.

Vores ref. TSC
Sagsnr. GES-2009-00202
DokID 314187

Lystfartøjsafgift

Forsikring & Pension må med henvisning til bilagene på L81 konstatere, at man har tænkt sig at gennemføre den foreslåede forhøjelse af kaskoforsikringsafgiften på 0,34 pct. point.

Også dette må vi tage ad notam.

Vi må konstatere, at skatteministeren ikke deler vores bekymring for, at forhøjelsen vil medføre reduceret skadesforretning til danske forsikringsselskaber, og – med uændret kontroltryk – mindre provenu end det forudsatte, og måske ovenikøbet et provenutab.

Har vi ret, opnår skatteministeren ikke den finansiering på 30 mio. kr. (brutto 40 mio. kr. i afgift) årligt, som finanslovsaftalen forudsætter.

Vi omtalte i vores hørings svar, at vi (med nogen usikkerhed) vurderer, at den foreslåede afgiftssatsforhøjelse fra 1 pct. til 1,34 pct. medfører en prisstigning på ca. 13 pct. på de berørte forsikringer [baseret på en gennemsnitlig afgiftsforhøjelse på 650/(præmie 3.000 + gældende afgift 2.600)].

Vi anførte, at et omsætningsfald med danske selskaber (læs=et fald i den afgiftsberigtigede omsætning) på 25 pct. på disse forudsætninger ville eliminere lovforslagets forudsatte provenu.

Ministeren har i høringskemaet til L81 oplyst, at man ved provenuberegningen har forudsat det hidtil realiserede provenu som grundlag, netop fordi man er enig med Forsikring & Pension i, at særligt de store både sandsynligvis må anses for tabt gennem deres omgåelse af afgiften.

Med det nuværende kontroltryk, inklusive de af ministeren anførte muligheder for at udveksle kontroloplysninger med andre lande, og inklusive iværksatte initiativer siden 2007 som lovet af den daværende økonomi- og erhvervsminister, har det altså ikke været muligt at dæmme op for afgiftsomgåelse for netop de bådejere, som man politisk sigtede mod at ramme med afgiften i 1976, og ved omlægningen af afgiften i 1982.

Det forekommer påfaldende, at der netop er taget højde for disse forvriddningseffekter ved provenuberegningen, samtidig med at ministeren fastholder, at den foreslåede afgiftsforhøjelse ikke vil have samme forvriddende effekter, som den hidtidige afgift allerede har haft - i form af øget afgiftsunddragelse mv.

Som argument herfor fremfører ministeren ad hoc argumenter som, at den månedlige ekstraudgift som følge af afgiftsforhøjelsen på 0,34 pct. point er så beskeden, at den ikke har nogen betydning for bådejernes forsikringstilbøjelighed, givet det betydelige formuetab, som en uforsikret bådskaade kan resultere i.

Det lyder overbevisende. Men nøjagtig det samme kan siges om den eksisterende afgiftssats på 1 pct., uanset at der vel er evident, at der er sket såvel omgåelse som mindreforsikring i et pænt omfang ved denne sats.

Vores ref. TSC
Sagsnr. GES-2009-00202
DokID 314187

Forsikring & Pension har forståelse for, at det kan være vanskeligt at lave egentlige økonomiske estimater af sådanne effekter på den korte tid, der har været til rådighed, efter at finanslovsaftalerne er indgået.

Men manglende egentlige effektvurderinger kan ikke erstattes af ad hoc argumentation for, at der ingen effekter er.

Forsikring & Pension skal på denne baggrund opfordre skatteudvalget til at få indtægterne af afgiften udspecificeret på de månedlige indtægtslister, som Skatteministeriet allerede offentliggør, med virkning fra januar 2013, hvor forhøjelsen træder i kraft. Så kan offentligheden følge udviklingen i provenuet fra dag 1.

Endelig skal vi gentage fra tidligere henvendelse, at ministerens forslag om at selskaberne skal udsende ekstraopkrævninger som følge af afgiftsforhøjelsens helt bevidste virkning for forsikringsaftaler, der er indgået siden L81's fremsættelse med forfald i 2013, vil medføre ekstraomkostninger for selskaberne.

Det forekommer grotesk, at man vil lade selskabernes iværksætte en manøvre af dette omfang for at sikre sig et engangsprovenu i størrelsesordenen måske 10 – 20 mio. kr.

Det forekommer dog mere forståeligt, hvis man gør sig klart, at netop dette beløb formentlig er lovforslagets mest sikre, fordi det inddrives med tilbagevirkende kraft.

Med venlig hilsen

Torsten Schiøler